

2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) under Sagens Behandling her i Tinget, at man ønskede virkelig skærpede Regler med Hensyn til det Redningsmateriel, der skulde være til Stede ikke alene for Udvandrerskibe, men ogsaa for Skibe i indenlandsk Fart.

Jeg vil altsaa paa mine Partifællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, men jeg vilde sætte Pris paa, om Ministeren saa sig i Stand til at give Oplysning om, hvorvidt den omtalte Kommissions Betænkning foreligger, og om det Cirkulære, som den sidste ærede Taler omtalte, er affattet paa Grundlag af en saadan Betænkning.

Sonne: Det er kun naturligt og rimeligt, at den Part, som ved tilsigtede Lovforanstaltninger agtes tildelt en Forøgelse af Pligt, Ansvar eller økonomiske Byrder, faar Adgang til rettidigt at udtale sin Mening om de Lovforanstaltninger, som agtes tilvejebragt. Det var derfor i sin gode og naturlige Orden, at den højtærede Minister for Handel og Søfart havde forelagt Skibsfartens Fællesrepræsentation det Forslag til Lovregler for Sammenstød og Bjærgning, som agtes tilvejebragt for at muliggøre Ratifikationen fra dansk Side af de paa Brysseler-Konferencen i 1910 vedtagne Konventioner. Den 23. April i Fjor fremsatte den højtærede Minister det dertil sigtende Forslag og kunde da henpege paa, at Skibsfartens Fællesrepræsentation under den forudgaaende 19. Marts skriftlig havde tilkendegivet sin Tilslutning til Lovforslaget, saaledes som det var forelagt. Jeg gaar ikke Sandheden for nær ved at udtale, at denne Skibsfartens Repræsentations godkendende Tilslutning til det forelagte Lovforslag vejede stærkt til ved Landstingsudvalgets Behandling af den paagældende Sag, thi overfor de Betæneligheder, som under Udvalgsbehandlingen rejste sig mod forskellige Punkter i Lovforslaget, kunde med Føje siges: Ja, men Skibsfarten, der direkte berøres af Forslaget, og som har at sige til, hvis den føler sig brøstholden ved nogle af disse Bestemmelser, har netop erklæret sin godkendende Tilslutning til Forslaget. Under de Omstændigheder indskrænkede Behandlingen i Tinget sig til Indførelsen af en Ændring, og en Ændring, som under Udvalgsbehandlingen blev anbefalet af Skibsfartens Repræsentation; det var Bestemmelsen om, at andet Stykke i § 2, som siger, at Overenskomst om Fritagelse for Ansvar for Skade paa Person

som Følge af Sammenstød er ugyldig, skulde udgaa. Det var saa meget naturligere at foretage denne Ændring, som det under Udvalgsbehandlingen blev oplyst, at hverken England eller Sverige indfører en tilsvarende Bestemmelse i deres Lovgivning, ligesom alt tyder paa, at Norge heller ikke optager denne Bestemmelse, og det er ganske rigtigt, at Hovedformaålet med dette Lovforslag er paa det omhandlede Omraade at tilvejebringe Ligestilling mellem de forskellige Lande og naturligvis ikke mindst mellem de skandinaviske Lande. Under disse Omstændigheder, hvor altsaa Norge og Sverige ikke medtager denne Bestemmelse, maatte det synes urimeligt her at opretholde den. Jeg anfører udtrykkelig dette, fordi det socialdemokratiske Mindretal i Folketinget, som er meget imod, at denne Bestemmelse fjernes, endogsaa til den Grad derimod, at det, efter at den er fjernet, finder det ubetimeligt at fremme Lovforslaget, har erkendt, at den neppe vil kunne opretholdes. Det paagældende Mindretal udtaler nemlig i Betænkningen, at „da § 2, 2det Stykke, i Regeringens oprindelige Forslag er udgaaet, vil det neppe kunne opretholdes, efter at forskellige andre Stater ligeledes har ladet det heromhandlede Spørgsmaal udgaa“. Heri har det paagældende socialdemokratiske Mindretal sikkert Ret. Under disse Omstændigheder har ogsaa Folketinget sluttet sig til den saaledes af Landstinget i Fjor vedtagne Ændring.

Folketinget har saa i øvrigt i Forslaget indført to Ændringer, som har været omtalt af de ærede Talere, der har haft Ordet. Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch) nærede Betænelighed ved den i Folketinget indførte Ændring i § 1, som begrænser Rederens Ansvar overfor Enkeltperson til et Maksimumbeløb af 4,200 Kr. Det ærede Medlem mente, at det vilde være noget betænkeligt at indføre denne Ændring, fordi vi formentlig derved ikke kom i fuld Sidestilling med de andre skandinaviske Lande, og han henpegede endvidere paa den forestaaende internationale Kongres i København, hvor Spørgsmaalet om Begrænsning af Rederens Ansvar vilde blive gjort til Genstand for Overvejelse. Jeg deler imidlertid ikke denne Betænelighed. Jeg maa maaske minde om, at Landstingsudvalget i Fjor principielt sluttet sig til Tanken om at tilvejebringe en saadan Maksimumbegrænsning for Rederens Ansvar, og jeg har forstaaet Forholdet saaledes, at den indførte Ændring i Realiteten har vundet behørig